

Nr 901

Av herr **Börjesson** i Glömminge, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 148, angående huvudmannaskapet för polisväsendet m. m.*

I proposition nr 148 föreslås att förstatligandet av polisväsendet den 1 januari 1965 skall genomföras jämsides med bl. a. en ny indelning i polisdistrikt. De nya polisdistrikten skall i regel vara av sådan storlek, att de ger underlag för en poliskår om 20—50 man. Avvikelser från dessa normtal skall ske beträffande t. ex. städer, som utgör underlag för en större poliskår, och i glesbygdsområden, där polisdistrikten skulle bli alltför geografiskt omfattande om de skall bilda underlag för en poliskår på lägst 20 man.

Dessa spörsmål är av speciell betydelse för Öland. Öland omfattar nu tre polischefsdistrikt och fyra polisdistrikt. I distrikten tjänstgör, förutom de tre polischeferna, 18 polismän. I förhållande till de nämnda normtalen får Öland sålunda betecknas som ett gränsfall som nätt och jämnt uppnår det lägre normtalet. I det exempel på distriktsindelning som redovisats i en bilaga till polisutredningens betänkande har ön dock sammanförts med vissa områden på fastlandet, nämligen med Kalmar jämte åtta mindre polisdistrikt. En sådan indelning skulle enligt min mening medföra risker för en försämring av polisväsendet på Öland, vilket uppenbarligen inte kan vara förenligt med reformens syfte.

Öland är visserligen inte ett utpräglat glesbygdsområde av den art att man enbart fördenskull bör frångå det lägre normtalet. Andra speciella omständigheter, främst avståndet till det tilltänkta polisdistriktets centralort och de särskilt tidvis mycket bristfälliga eller rentav obefintliga förbindelserna med centralorten, bör dock fälla utslag till förmån för Öland som eget polisdistrikt. Departementschefen har i propositionen särskilt framhållit, att befolkningen på landsbygden och i polisdistriktens ytterområden bör kunna påräkna snabbt ingripande i kritiska situationer till följd av att det vid centralorten kommer att finnas med radio utrustad motoriserad styrka i ständig beredskap. Även om detta skäl kan ha visst fog i allmänhet är det av ringa värde för Ölands befolkning, enär en uttryckning från centralorten Kalmar till följd av de långsamma färjförbindelserna alltid måste medföra en betydande tidsutdräkt och kan vara omöjlig att genomföra vissa tider på året.

Därest Öland sammanslås med de nämnda områdena på fastlandet torde en arbetsgrupp komma att stationeras på ön. Med den i propositionen skisserade polisorganisationen torde dock möjligheterna för en sådan arbets-

grupp att rycka ut i kritiska situationer vara begränsade. Bl. a. torde inte personal i befälsställning finnas tillgänglig dygnet runt, och vidare kommer omständigheten att befattningshavare med polischefs befogenheter ej finnas på ön att bli besvärande, särskilt med hänsyn till vad som förut nämnts om förbindelserna med fastlandet.

Det bör även uppmärksammas att det inte kan anses tillrådligt att minska numerären på den polispersonal som nu finns på Öland. Det kan således inte väntas att det nu nätt och jämnt uppnådda nedre normtalet kommer att underskridas i framtiden. Orsaken härtill är den omfattande turismen och de speciella trafikproblemen, vilka båda påfordrar ökade insatser från polisens sida.

Övervägande skäl talar således för att Öland bildar underlag för ett polisdistrikt vid genomförandet av den nya distriktsindelningen. Riksdagen bör hos Kungl. Maj:t anhålla att detta särskilt beaktas vid förberedelsearbete och fastställande.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen vid sin behandling av proposition nr 148 i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att frågan om ett polisdistrikt omfattande enbart Öland särskilt måtte beaktas vid ny indelning i polisdistrikt.

Stockholm den 17 oktober 1962

Fritz Börjesson
i Glömminge
